

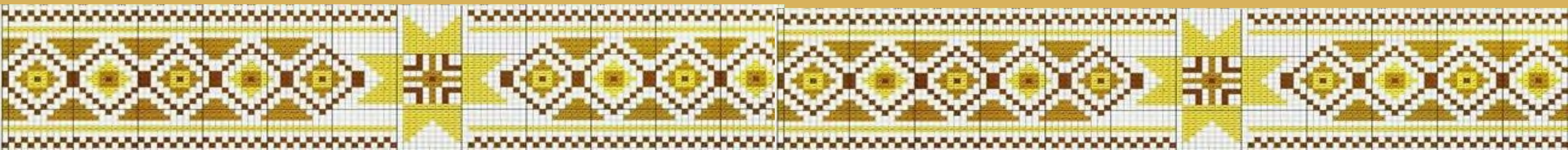
КРЕМІНЬ

ДМИТРО ДМИТРОВИЧ.

ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ

21 СЕРПНЯ 1953 - 25 ТРАВНЯ 2019

"Не я пишу, то мною пише Бог..." Дмитро Кремінь

*Кремінь – поет на всі часи, спокійно
ставте його книгу в один ряд із
кращими поетичними книгами
вашої бібліотеки. Не помилитеся.
В. Коротич.*

Сьогоднішній захід — це шана його світлої пам'яті, зустріч у дружньому колі, щоб поділитися спогадами про Дмитра Дмитровича, поговорити про його життя і творчість, поміркувати: чий все ж таки Дмитро Кремінь? Адже про це не один рік полемізують закарпатці і миколаївці. Народившись на Закарпатті, талант із Верховини не тільки прижився у степовому Причорномор'ї, а й став його поетичним уособленням, обличчям української літератури на Миколаївщині.

КОРОТКО ПРО ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ

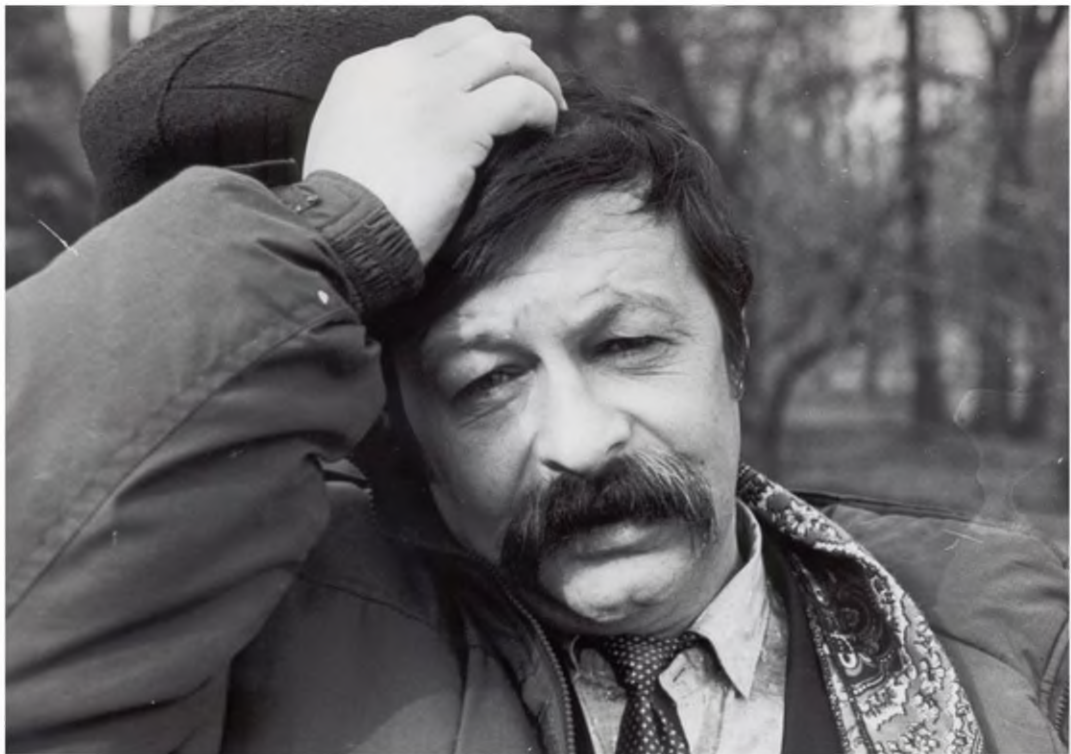

Дмитро Дмитрович Кремінь народився 21 серпня 1953 року в с. Суха Іршавського району Закарпатської області, в сім'ї колгоспника. У 1975 році закінчив філологічний факультет Ужгородського університету. По закінченню працював за направленням учителем української/ російської мови та літератури в Казанківській середній школі №2 на Миколаївщині (1975-1977). Пізніше був кореспондентом районної газети (1977-1979). Після переїзду до Миколаєва, який став для поета другою батьківщиною, обіймав посаду викладача кафедри української літератури в Миколаївському педінституті ім. В. Бєлінського (1979—1980).

У різні роки перебував на посадах доцента Миколаївської філії київського національного університету культури і мистецтв, Миколаївського національного університету ім.В.Сухомлинського, професора Південнослов'янського інституту Київського славістичного університету, Міжнародного класичного університету імені П. Орлика, Миколаївського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (за сумісництвом).

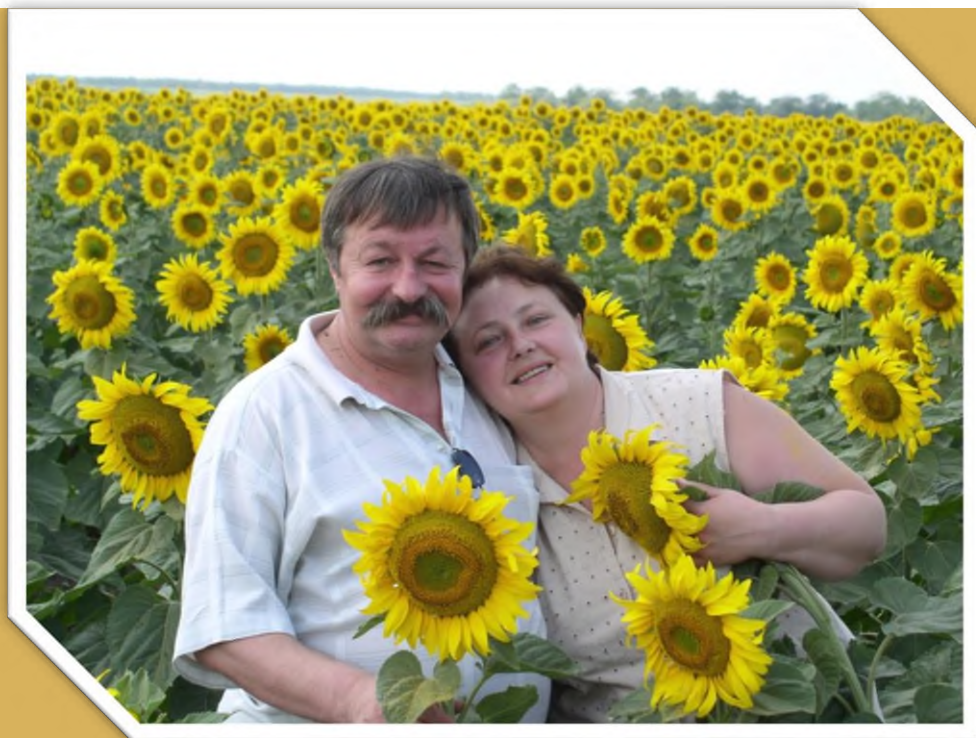
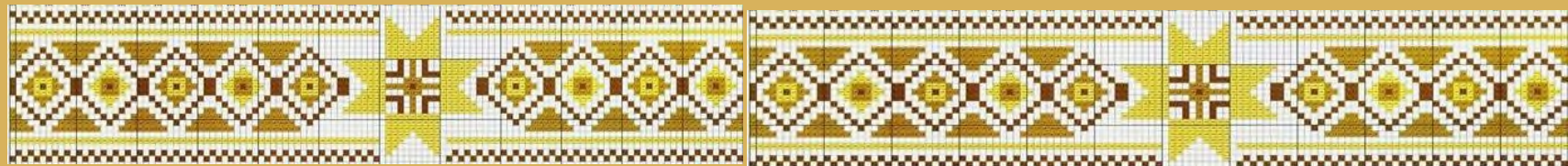

Був редактором літературного інтернет-журналу “Літературний Миколаїв”
головним редактором часопису «Соборна вулиця» (2012-2018).

З 2010 року по січень 2018 року — голова Миколаївської обласної організації
національної спілки письменників України.

РОДИНА

Тільки ти...

А вдвох ми – це родина.

Все тобі, що нам дарує Бог.

А впаде сльоза, бодай єдина,

Ми сльозу поділимо на двох.

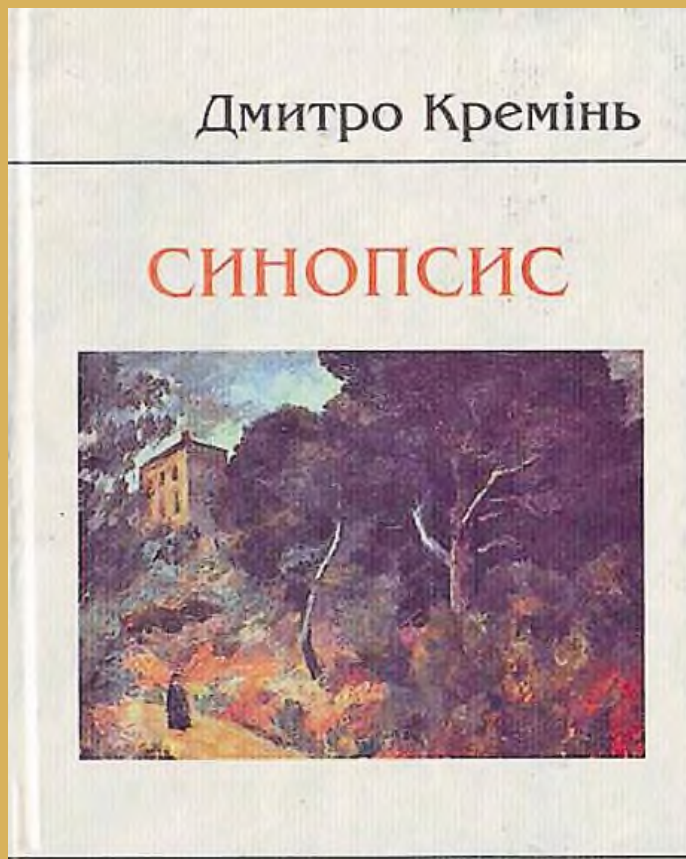
Далекого 1978 року його дружиною стала Ольга Колесник із села Гусавка Менського району. Побралися молодята в седищі Казанка, на батьківщині Павла Глазового, де працювали за направленням. Тут у молодій парі народився син Тарас, нині відомий політик і вчений, депутат Верховної Ради України.

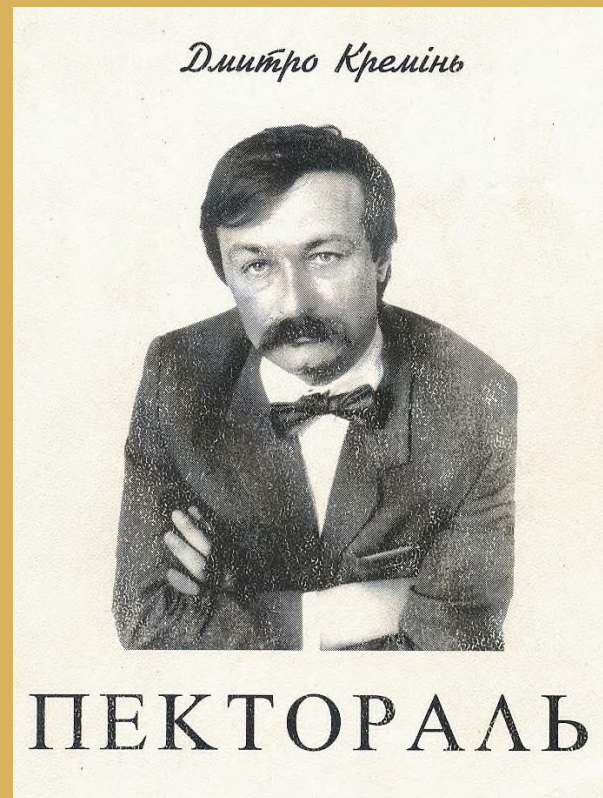
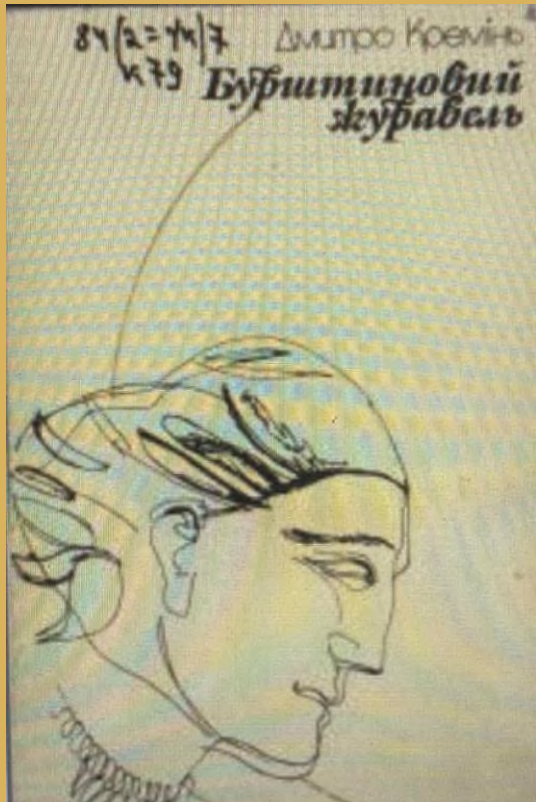

Дмитро Кремінь як поет високий, наче Карпати, і широкий, мовби південний степ, посередині якого ним запалено багаття вічного вогню...

Іван Хланта, літературознавець, бібліограф, мистецтвознавець.

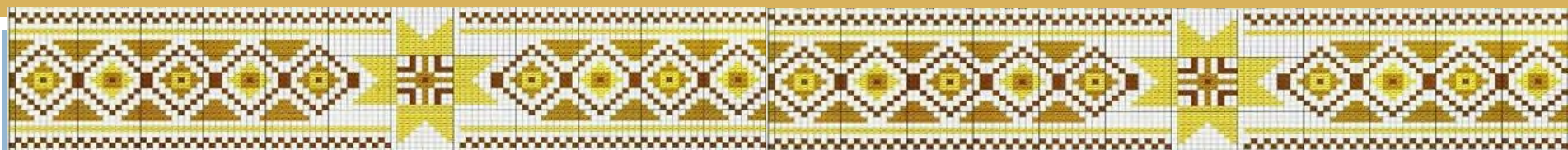
Примхлива поетична муза обирає найдостойніших для того, щоб повести їх на найвищий щабель успіху та визнання.

ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Перекладав із російської, грузинської, вірменської, осетинської, німецької, болгарської, словацької та інших мов.

ВІРШІ Д. КРЕМІНЯ ПЕРЕКЛАДЕНІ БАГАТЬМА МОВАМИ СВІТУ:

- російською (О. Павлов, В. Пучков, Е. Январьов),
- англійською (С. Іщенко, Р. Торнтон, С. Лавочкина),
- латиською (Р. Чилачава, І. Аузінь),
- словацькою (Т. Юричкова),
- китайською (Чжан Чжічжун).

Збірка “Пектораль” (1997) здобула високе визнання критиків та любителів поезії й найвищу оцінку – державну премію ім. Т. Г. Шевченка (1999).

Дмитро Кремень

ПЕКТОРАЛЬ

Збірка поезій – справжнє відкриття наприкінці ХХ століття, найбільш зріла книга поета, свідчення його духовних пошуків у горнилі нашої епохи, трагічної, але неповторної, як саме життя.

До змісту увійшли три цикли віршів та симфоній: «Скіфське золото», «Третій янгол», «Літанії літ».

Автор передає своє переживання образу сучасної України.

ПІСЕННА ТВОРЧІСТЬ

ДМИТРО КРЕМІНЬ - автор текстів близько 500 пісень, покладених на музику Т. Ярової, В.

П'ятигорського, О. Нежигая, Є. Долгова, О.Іванова, О.Сичова, А.Миронова.

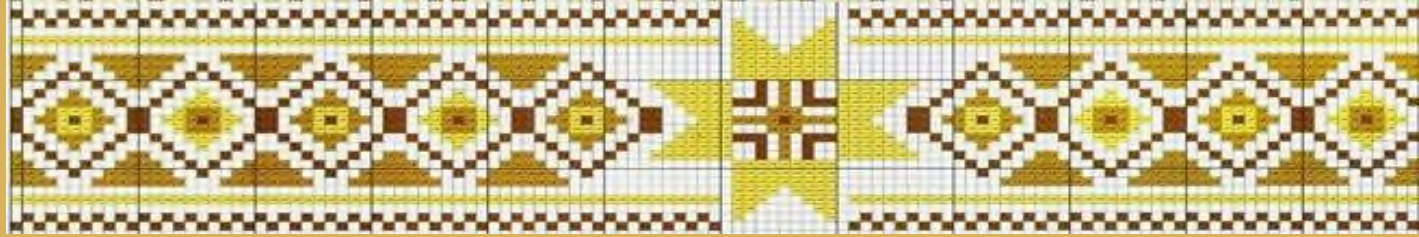
Окремо вийшли пісенні альбоми (у співавторстві): “Соловейко” (1998), “З нами святий Миколай” (2011), “День і ніч” (2005), “Відверто кажучи” (2015) та ін.

ДМИТРО КРЕМІНЬ – автор гімнів Чорноморського Національного університету імені Петра Могили, Миколаївського Спецморпорту “Ольвія”, Управління Служби Безпеки України в Миколаївській Області, Миколаївського Хлібзаводу №1, Миколаївської Обласної Універсальної наукової бібліотеки.

Співавтор гімну М. Миколаєва (Спільно з Т.Сидоренко-Малюковою, Ю.Лачиновим, М.Николайчук, В.Пучковим, О.Болдусєвим, А.Сиротою).

НАГОРОДИ

*Митцю не треба нагород, його судьба нагородила.
Коли в людини є народ, тоді вона уже людина.*

Ліна Костенко

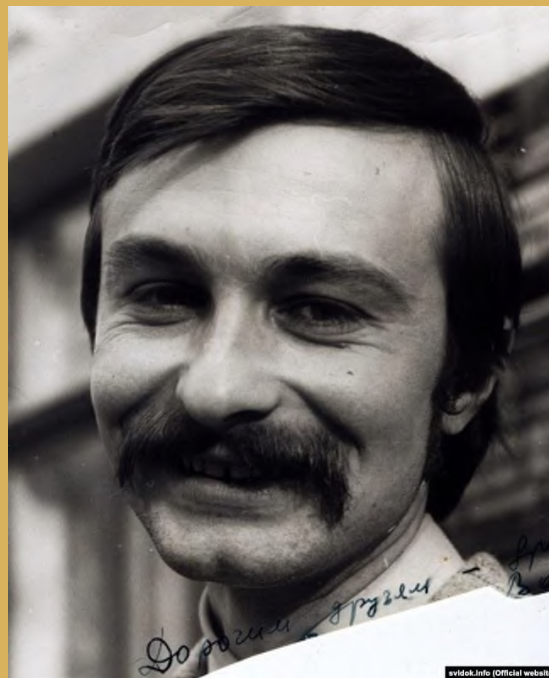
- літературної премії ім. Володимира Свідзінського (2011),
- ВсеукраїнськЛауреат Республіканської літературної премії ім. Василя Чумака (2011),
- Культурологічної премії ім. Миколи Аркаса (1994),
- Всеукраїнської кої літературної премії імені Зореслава (2013),
- Всеукраїнської літературної премії імені Володимира Сосюри (2013),
- Літературної премії ім. Леоніда Вишеславського (2013);
- Міжнародної літературної премії ім. Івана Кошелівця (2014),
- «Городянин року» в номінації «Мистецтво» (Миколаїв, 1999),
- «Людина року Миколаївщини» (2008, 2016),
- удостоєний почесної грамоти Верховної Ради України (2010).
- **У 1999 р. отримав Державну премію України імені Тараса Шевченка за книгу поезій та симфоній «Пектораль».**
- Заслужений діяч мистецтв України (2016).
- Лауреат міжнародної літературної премії імені Миколи Гоголя “Тріумф” (2020,

**Відповідно до
Постанови ВР
України 2023 рік
оголошено роком
Д. Кременя. Поет
усе життя
обстоював питання
незалежності нашої
держави. Його доля
стала виявом
соборності
української душі.**

«Колись я поїхав шукати велику
Україну, а знайшов її в собі»

Дмитро Кремін

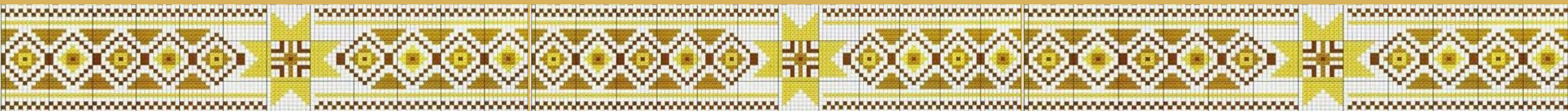
Дмитро Кремін і
художник Андрій Антонюк

Дмитро КРЕМІНЬ: «У далеку дорогу нам треба вирушати щодня — зі зброєю в руках, з Україною в серці, із книжкою в похідному наплічнику».

Пізнаючи світ великого поета ми пізнаємо не тільки історію свого народу, не тільки душу нації, але і пізнаємо себе у цьому світі. А висока поезія відкриває нам нові горизонти та надихає на працю і боротьбу, на творення майбутнього своєї родини та великої матері України.

*Василь Кузан, український поет,
прозаїк, літературознавець, журналіст*

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

Фото усієї виконаної роботи надсилай у Нитай на перевірку

Або на пошту cucerochka@bigmir.net

Бажаю успіхів!

Домашнє завдання

Читати, переказувати с.78-81

Записати паспорт твору «Літа мої
і зими»